

1970 Okt 14 ILO Genève

X1118 Konvensjon 134 om forebygging av ulykker (sjøfolk).

ILO-Convention 134 concerning the Prevention of Occupational Accidents to Seafarers.

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-fifth Session on 14 October 1970 and,

Noting the terms of existing international labour Conventions and Recommendations applicable to work on board ship and in port and relevant to the prevention of occupational accidents to seafarers, and in particular of the Labour Inspection (Seamen) Recommendation, 1926, the Prevention of Industrial Accidents Recommendation, 1929, the Protection against Accidents (Dockers) Convention (Revised), 1932, the Medical Examination (Seafarers) Convention, 1946, and the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963, and

Noting the terms of the Safety of Life at Sea Convention, 1960, and the Regulations annexed to the International Load Line Convention, as revised in 1966, which provide for a number of safety measures on board ship which provide protection for persons employed thereon, and

ILO-konvensjon 134 om forebygging av ulykker (sjøfolk), 1970.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin 55. sesjon den 14. oktober 1970, og

som har merket seg de regler i eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner som gjelder for arbeid om bord på skip og i havn og som angår forebygging av arbeidsulykker for sjøfolk, og særlig rekommandasjonen av 1926 om arbeidsinspeksjon (sjømenn), rekommandasjonen av 1929 om forebygging av ulykker i industriarbeid, konvensjonen av 1932 (revidert) om vern mot ulykker (havnearbeidere), konvensjonen av 1946 om legeundersøkelse (sjømenn) og konvensjon og rekommandasjon av 1963 om sikring av maskiner, og

som har merket seg reglene i konvensjonen av 1960 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, og bestemmelsene i tillegget til den internasjonale lastelinjekonvensjon, slik den ble revidert i 1966, som gir regler om en rekke sikkerhetstiltak i skip som gir vern for personer sysselsatt om bord, og

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to accident prevention on board ship at sea and in port, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, and

Noting that, for the success of action in the field of accident prevention on board ship, it is important that close co-operation be maintained in their respective fields between the International Labour Organisation and the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization, and

Noting that the following standards have accordingly been framed with the cooperation of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization, and that it is proposed to seek its continuing co-operation in the application of these standards,

adopts this thirtieth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy the following Convention, which may be cited as the Prevention of Accidents (Seafarers) Convention, 1970:

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term «seafarers» covers all persons who are employed in any capacity on board a ship, other than a ship of war, registered in a territory for which the Convention is in force and ordinarily engaged in maritime navigation.

2. In the event of any doubt whether any categories of persons are to be regarded as seafarers for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the competent authority in each country after consultation with the shipowners' and seafarers' organisations concerned.

3. For the purpose of this Convention, the term «occupational accidents» covers accidents to seafarers arising out of or in the course of their employment.

Article 2

1. The competent authority in each maritime country shall take the necessary measures to ensure that occupational accidents are adequately reported and investigated, and comprehensive statistics of such accidents kept and analysed.

2. All occupational accidents shall be reported and statistics shall not be limited to fatalities or to accidents involving the ship.

3. The statistics shall record the numbers, nature, causes and effects of occupational accidents, with a clear indication of the department on board ship — for instance, deck, engine or catering — and of the area — for instance, at sea or in port — where the accident occurred.

4. The competent authority shall undertake an investigation into the causes and circumstances of occupational accidents resulting in loss of life or serious personal injury, and such other accidents as may be specified in national laws or regulations.

Article 3

In order to provide a sound basis for the prevention of accidents which are due to particular hazards of maritime employment, research shall be undertaken into general trends and into such hazards as are brought out by statistics.

Article 4

1. Provisions concerning the prevention of occupational accidents shall be laid down by laws or regulations, codes of practice or other appropriate means.

2. These provisions shall refer to any general provisions on the prevention of accidents and the protection of health in employment which may be applicable to the work of seafarers, and shall specify measures for the prevention of accidents which are peculiar to maritime employment.

3. In particular, these provisions shall cover the following matters:

- (a) general and basic provisions;
- (b) structural features of the ship;
- (c) machinery;
- (d) special safety measures on and below deck;
- (e) loading and unloading equipment;
- (f) fire prevention and fire-fighting;
- (g) anchors, chains and lines;
- (h) dangerous cargo and ballast;
- (i) personal protective equipment for seafarers.

Article 5

1. The accident prevention provisions referred to in Article 4 shall clearly specify the obligation of shipowners, seafarers and others concerned to comply with them.

som har besluttet at det skal vedtas visse forslag vedrørende forebygging av ulykker om bord på skip i sjøen og i havn, en sak som er det femte punkt på sesjonens dagsorden og

som har bestemt at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon, og

som har merket seg at det, for at innsats på det område som angår forebygging av ulykker om bord på skip skal bli vellykket, er viktig at det opprettholdes et nært samarbeid mellom Den internasjonale arbeidsorganisasjon og Den mellomstatlige, rådgivende sjofartsorganisasjon innen disses respektive virkeområder, og

som derfor har merket seg at de følgende normer er blitt formet i samarbeid med Den mellomstatlige, rådgivende sjofartsorganisasjon og at en har til hensikt å søke fortsatt samarbeid med denne organisasjon når det gjelder gjennomføringen av disse normer, vedtar i dag den 14. oktober 1970 følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om forebygging av ulykker (sjøfolk), 1970:

Artikkel 1

1. I denne konvensjon omfattes uttrykket «sjøfolk» alle personer som er ansatt i en hvilken som helst stilling om bord på et skip (unntatt krigsskip), som er registrert i et territorium der konvensjonen er satt i kraft og som vanligvis nyttes i sjøverts trafikk.

2. Dersom det er noen tvil om noen kategorier av personer skal anses som sjøfolk etter denne konvensjon, skal spørsmålet avgjøres av den kompetente myndighet i hvert enkelt land etter at den har rådført seg med vedkommende rederorganisasjoner og sjomannsorganisasjoner.

3. I denne konvensjon omfattes uttrykket «arbeidsulykker» ulykker som rammer sjøfolk som følge av eller i løpet av deres ansettelse.

Artikkel 2

1. Vedkommende myndighet i det enkelte sjøfartland skal ta de nødvendige skritt for å sikre at arbeidsulykker blir innrapportert og etterforsket i tilstrekkelig omfang, og at uttømmende statistikk vedrørende slike ulykker blir ført og gransket.

2. Alle arbeidsulykker skal innrapporteres og statistikken skal ikke begrenses til bare å omfatte dødsulykker eller til ulykker hvor skipet selv er involvert.

3. Statistikken skal inneholde opplysning om arbeidsulykkenes antall, deres særtrekk, årsak og virkninger med tydelig angivelse av i hvilken arbeidsavdeling ombord i skipet vedkommende ulykke har intruffet — f.eks. på dekk, i maskin, bysse, messe etc. — eller hvor den ellers har intruffet — f.eks. i sjøen eller i havn.

4. Vedkommende myndighet skal foreta etterforskning av årsakene til og de nærmere omstendigheter som knytter seg til arbeidsulykker som har tap av liv eller alvorlig personskade til følge, og ellers av slike andre ulykker som kan bli nærmere angitt i nasjonale lover eller regler.

Artikkel 3

For å tilveiebringe et solid grunnlag for forebygging av ulykker som skyldes de spesielle risikoer ved sjøyrket, skal det foretas forskning vedrørende den alminnelige tendens når det gjelder ulykker av denne natur og vedrørende de risikoer som ifølge statistikken er til stede i dette yrke.

Artikkel 4

1. Bestemmelser angående forebygging av arbeidsulykker skal fastsettes ved lover eller regler, arbeidsinstruksjoner eller ved andre passende midler.

2. Disse bestemmelser skal henvise til alle de alminnelige bestemmelser om forebygging av ulykker og vern om helsen i arbeidslivet som kan komme til anvendelse på sjøfolks arbeid, og skal spesifisere tiltak til forebygging av ulykker som er spesielle for sjøyrket.

3. Særskilt skal disse bestemmelser omfatte følgende punkter:

- a) alminnelige og grunnleggende bestemmelser;
- b) konstruksjonsmessig karakteristikk av skipet;
- c) maskineriet;
- d) spesielle sikkerhetstiltak på og under dekk;
- e) laste- og losseutstyr;
- f) brannforebygging og brannslukking;
- g) ankere, kjettinger, wires og tau;
- h) farlig last og ballast;
- i) personlig verneutstyr for sjøfolk.

Artikkel 5

1. De bestemmelser om forebygging av ulykker som det er henvisning til i artikkel 4 skal tydelig spesifisere den plikt til å etterkomme bestemmelsene som påligger redere, sjøfolk og andre vedkommende.

2. Generally, any obligation on the shipowner to provide protective equipment or other accident prevention safeguards shall be accompanied by provision for the use of such equipment and safeguards by seafarers and a requirement that they comply with the relevant accident prevention measures.

Article 6

1. Appropriate measures shall be taken to ensure the proper application of the provisions referred to in Article 4, by means of adequate inspection or otherwise.

2. Appropriate measures shall be taken to ensure compliance with these provisions.

3. All necessary steps shall be taken to ensure that inspection and enforcement authorities are familiar with maritime employment and its practices.

4. In order to facilitate application, copies or summaries of the provisions shall be brought to the attention of seafarers, for instance by display in a prominent position on board ship.

Article 7

Provision shall be made for the appointment, from amongst the crew of the ship, of a suitable person or suitable persons or of a suitable committee responsible, under the Master, for accident prevention.

Article 8

1. Programmes for the prevention of occupational accidents shall be established by the competent authority with the co-operation of shipowners' and seafarers' organizations.

2. Implementation of such programmes shall be so organized that the competent authority, shipowners and seafarers or their representatives and other appropriate bodies may play an active part.

3. In particular, national or local joint accident prevention committees or ad hoc working parties, on which both shipowners' and seafarers' organizations are represented, shall be established.

Article 9

1. The competent authority shall promote and, in so far as appropriate under national conditions, ensure the inclusion, as part of the instruction in professional duties, of instruction in the prevention of accidents and in measures for the protection of health in employment in the curricula, for all categories and grades of seafarers, of vocational training institutions.

2. All appropriate and practicable measures shall also be taken to bring to the attention of seafarers information concerning particular hazards, for instance by means of official notices containing relevant instructions.

Article 10

Members, with the assistance as appropriate of intergovernmental and other international organizations, shall endeavour, in co-operation with each other, to achieve the greatest possible measure of uniformity of other action for the prevention of occupational accidents.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this article.

2. I alminnelighet skal enhver forpliktelse som pålegges redere til å skaffe verneutstyr eller til å treffe andre tiltak for å forebygge ulykker, oppfølges med bestemmelse om plikt til bruk av slikt utstyr eller nyttiggjørelse av slike tiltak fra sjøfolkens side og krav om at de retter seg etter de vernetiltak det er aktuelt å gjennomføre.

Artikkel 6

1. Ved hjelp av tilstrekkelig inspeksjon eller på annen måte skal det tas passende forholdsregler for å sikre riktig gjennomføring av de bestemmelser det er henvist til i artikkel 4.

2. Passende forholdsregler skal tas for å sikre at disse bestemmelse blir etterlevet.

3. Alle nødvendige forholdsregler skal tas for å sikre at de myndigheter som fører tilsyn med og håndhever bestemmelsene er kjent med sjøyrket og arbeidsrutinene innen dette yrke.

4. For å lette gjennomføringen av bestemmelsene skal sjøfolkens oppmerksomhet bli henledet på eksemplarer eller sammendrag av dem, f.eks. ved at de slås opp på et lett synlig sted om bord.

Artikkel 7

Det skal sørges for at det blant skipets besetning oppnevnes en skikket person eller skikkede personer, eller en skikket komité som, under skipsførerens myndighet, skal være ansvarlig for forebygging av ulykker.

Artikkel 8

1. Programmer for forebygging av yrkesulykker skal utarbeides av vedkommende myndighet i samarbeid med redernes og sjøfolkens organisasjoner.

2. Gjennomføringen av slike programmer skal organiseres slik at vedkommende myndighet, redere og sjøfolk eller deres representanter og andre passende organer kan ta aktiv del i den.

3. I særdeleshet skal det dannes nasjonale eller lokale felleskomitéer vedrørende forebygging av ulykker der både redernes og sjøfolkens organisasjoner er representert.

Artikkel 9

1. Vedkommende myndighet skal fremme og, så langt det passer under de nasjonale forhold, sikre at det som en del av yrkesopplæringen blir tatt med — i pensane for yrkesopplæringsinstitusjonene for alle kategorier og grader av sjøfolk — opplæring i forebygging av ulykker og i forholdsregler for beskyttelse av helsen i yrkeslivet.

2. Alle passende og gjennomførbare tiltak skal treffes for å gjøre sjøfolk oppmerksomme på informasjon om spesielle risikoer, f.eks. ved hjelp av offisielle meldinger inneholdende formålstjenlig instruksjon.

Artikkel 10

Medlemsstater skal, eventuelt med bistand fra mellomstatlige eller andre internasjonale organisasjoner, bestrebe seg på, i samarbeid med hverandre, å oppnå den størst mulige ensartethet med hensyn til andre tiltak med sikte på å forebygge arbeidsulykker.

Artikkel 11

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 12

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 13

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft for ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

(a) The ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Artikkel 14

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registrering av alle ratifikasjoner og oppslinger som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registrering av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 15

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppslinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvarende med artikkel 102 i De forente nasjoners Charter.

Artikkel 16

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 17

1. Denne Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjonen helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal

a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsling av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 13 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft;

b) denne konvensjon, ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 18

Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.